

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Wassenaarsstraat, No. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREMIË

VOOR 3 MAANDEN.
to Amsterdam..... 8.
en Buitensteden franco..... 8.
Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder..... f. 1.75.
Elken regel meer..... 25
MAAKT voor elke advertentie en herhaling.... 25.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 6 Maart. Door Z. M. is de schipper-visitator op het recherchevaartuig, gestationeerd op de Schelde, Jan van Meerendonk, benoemd tot broeder der Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Men meldt ons uit Berlijn, dd. 1 Maart, dat H. K. H. Mevrouw de prinses Albert, tegen het einde dezer maand, van daar naar 's Gravenhage zal vertrekken.

Door Z. Exc. den minister van Financiën is bekend geraakt, dat de op den 4den Maart gedane inschrijvingen, in de negotiatie tot te geldmaking van 5 pCt. losrenten ten laste van 's Rijks overzeesche bezittingen, te bovengaan het ter plaatsing aangeboden kapitaal, en dat er alzoo nader zal worden bekend gemaakt, welk gedeelte van elk der op den eersten dag gedane inschrijvingen kan worden aangenomen.

Naar men meent, zouden de inschrijvers hoogstens op 30 à 40 pCt. van hunne inschrijvingen kunnen rekenen. De inschrijvingen moeten te Amsterdam ruim dertig millioen, en te Rotterdam ruim drie millioen hebben bedragen. Zoodaen immers is het loepend gerucht.

VERVOLG der staatkundige mededeeling van den Minister van Buitenlandsche Zaken aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal. (Zie het begin in den Avondbode van gisteren).

Aan Zijne Excellentie Mijnheer den Gevolmachtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden.
Foreign Office, den 12 Febr. 1839.

De ondergeteekenden, gevolmachtigden van Oostenrijk, van Frankrijk, van Groot-Brittanje, van Pruisen en van Rusland hebben de nota ontvangen, die Mijnheer de Gevolmachtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, in antwoord op de door de Conferencie aan de Nederlandsche regering gedane uitnodiging, tot het nemen der noodige beschikkingen, om alle kans voor eene botsing tusschen hare troepen en de Belgische troepen te verwijderen, hun de eer heeft gedaan, hun, onder dagteekening van gisteren, toe te zenden. Mijnheer de Gevolmachtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden zal, uit de hier in afschrift bijgevoegde nota van den Belgischen Gevolmachtigde, de ophelderingen omtrent, die het bestuur van Zijne Majesteit den Koning der Belgen, met opzigt tot de bewegingen zijner troepen naar de zijde der grenzen, geeft, en waaruit blijkt, dat, ten gevolge der door Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden genomen beschikkingen, men er op rekenen kan, dat soortgelijke maatregelen in België zullen genomen zijn. Bij den tegenwoordigen staat van zaken, zouden de ondergeteekenden meenen aan de pligten te kort te doen, die hun de bezorgheid hunner Hoven voor de handhaving der algemeene rust oplegt, indien zij de regering van Z. M. den Koning der Nederlanden niet op de dringendste wijze uitnodigden, om zonder verwijl de buitengewone wapeningen te doen ophouden, die in zijne staten hebben plaats gehad; door de onder de wapenen geroepen manschappen der reserve en verloofgangers naar hunne haardsteden terug te zenden, en het leger op denzelfden voet te brengen, waarop het den 1sten October II. is geweest.

De ondergeteekenden doen, bij de in afschrift hierbij gevoegde nota, eene gelijke uitnodiging aan de Belgische regering; en terwijl zij de beide partijen verzoeken, om de aangewezen maatregelen vóór het einde der loopende maand uit te voeren, rekenen zij er op, van zonder eenig verwijl een voldoende antwoord van het Kabinet van 's Gravenhage te zullen ontvangen, ten einde ten gepasten tijde daarvan kennis te kunnen geven aan dat van Brussel, welks verklaring insgelijks zonder tijdsverlies, aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden zal worden medegedeeld.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, om de eer te hebben van aan Zijne Excellentie Mijnheer den Gevolmachtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden de verzekering hunner hoogachting te vernieuwen.

(Geteekend) SENFFT, H. SEBASTIANI, PALMERSTON, BÜLOW, POZZO DI BORGIO.

Aan Zijne Excellentie Mijnheer den Gevolmachtigde van Zijne Majesteit den Koning der Belgen.
Foreign Office, den 12 Februarij 1839.

De ondergeteekenden, Gevolmachtigden van Oostenrijk, van Frankrijk, van Groot-Brittanje, van Pruisen en van Rusland, hebben de nota ontvangen, die Mijnheer de Gevolmachtigde van Zijne Majesteit den Koning der

Belgen, in antwoord op de door de Conferencie aan de Belgische Regering gedane uitnodiging, tot het nemen der noodige beschikkingen, om alle kans voor eene botsing tusschen hare troepen en de Nederlandsche troepen te verwijderen, hun de eer heeft gedaan, hun, onder dagteekening van gisteren, toe te zenden. Mijnheer de Gevolmachtigde van Zijne Majesteit den Koning der Belgen zal, uit de hier in afschrift bijgevoegde nota, aan den Nederlandschen Gevolmachtigde, omtrent, dat de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden verklaart aan de haar gelijktijdig te dier zelve zake gedane uitnodiging te voldoen; en de ondergeteekenden twijfelen niet, of de Belgische Regering zal, na de ontvangst dezer verklaring, tot het besluit komen, om, in overeenkomst met den inhoud der nota van Mijnheer den Gevolmachtigde van Zijne Majesteit den Koning der Belgen, soortgelijke maatregelen aan hare grenzen te nemen.

Bij den tegenwoordigen staat van zaken, zouden de ondergeteekenden meenen aan de pligten te kort te doen, die hun de bezorgheid hunner Hoven voor de handhaving der algemeene rust oplegt, indien zij de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Belgen niet op de dringendste wijze uitnodigden, om zonder verwijl de buitengewone wapeningen te doen ophouden, die in België hebben plaats gehad, door de onder de wapenen geroepen manschappen der reserve en verloofgangers naar hunne haardsteden terug te zenden, en het leger op denzelfden voet te brengen, waarop het den eersten October II. is geweest.

De ondergeteekenden doen, bij de in afschrift hierbij gevoegde nota, eene gelijke uitnodiging aan de Nederlandse Regering; en, terwijl zij de beide partijen verzoeken om de aangewezen maatregelen vóór het einde der loopende maand uit te voeren, rekenen zij er op, van zonder eenig verwijl een voldoende antwoord van het Kabinet van Brussel te zullen ontvangen, ten einde ten gepasten tijde daarvan kennis te kunnen geven aan dat van 's Gravenhage, welks verklaring insgelijks zonder tijdsverlies aan de Regering van Zijne Majesteit den Koning der Belgen zal worden medegedeeld.

De ondergeteekenden, enz.
(Geteekend) SENFFT, H. SEBASTIANI, PALMERSTON, BÜLOW, POZZO DI BORGIO.

Aan Hunne Excellentie de Gevolmachtigden van Oostenrijk, van Frankrijk, van Groot-Brittanje, van Pruisen en van Rusland.
Londen, den 11den Februarij 1839.

De ondergeteekende, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Majesteit den Koning der Belgen, heeft van zijne regering het bevel ontvangen, om aan Hunne Excellentie Mijnheer den Gevolmachtigde van Oostenrijk, van Frankrijk, van Groot-Brittanje, van Pruisen en van Rusland, naauwkeurige opgave mede te deelen, omtrent het bijeenbrengen der Belgische troepen naar de zijde der noordelijke grenzen van het Koninkrijk, alsmede omtrent de achtereenvolgende vermeerdering van hun aantal. Hunne Excellentie zullen zien, dat men onmogelijk in die maatregelen, het natuurlijk en onvermijdelijk gevolg der bewegingen van het Hollandse leger, eenig kenteeken van een ontwerp tot aanranding ontwaaren kan.

In de daad is de beweging, die door de 3de divisie van het Belgische leger, van den 15 tot den 25 December, is voltoerd, slechts eene verandering van garnizoen geweest, geregvaardigd door de erkende noodzakelijkheid, om de bezettingen van Namen, van Hoei en van Luik te versterken. Maar die tot de oevers van de Boven-Maas beperkte beweging kon niet van dien aard zijn, dat zij eenige ongerustheid aan Holland moest inboezemen. Ten gevolge van die verplaatsing van strijdkrachten, die de garnizoenplaatsen in Vlaanderen geheel ontbloot liet, was men verplicht om twee reserve-regimenten op te roepen, welke in die provincie de naar de Maas gezonden troepen vervangen, zonder dat echter daardoor eene vermeerdering in aantal van de garnizoenen in Vlaanderen heeft plaats gehad. Het is waar, dat eenige corpsen te gelijker tijd, om de orde van de bataille tusschen de divisien te bewaren, nader aan de noordelijke grenzen van het Koninkrijk gelegen cantonnementen moesten betrekken; maar, om aan Holland zelfs alle voorwendsel tot het geven van eenigerlei schijn van vijandigheid aan die beweging te ontnemen, werd het aantal der te Beverloof gezamende troepen niet vermeerderd, en wilde de Belgische regering liever achter die stelling de corpsen laten cantonneren, welke door de beweging der 3de divisie naar Luik en Namen zich gedwongen hadden

gezien, om hunne cantonnementen meer noordelijk uit te strekken. Er had dus in wezenlijkheid, tot dat tijdstip toe, geene vermeerdering der Belgische strijdkrachten naar de grenzen van Holland, geene verandering in de stelling der wederzijdsche legers en in het algemeen niets plaats, wat aan de zijde van België het denkbeeld eener aanranding kon doen vermoeden.

Zoo stonden de zaken, toen zich, in de eerste dagen van Januarij, het gerucht eener beweging van het Hollandse leger naar de noordelijke grenzen van Limburg verspreidde. Het eerste bericht daarvan werd aan de regering door den bevelhebber van Venlo, onder dagteekening van den 8 Januarij, gegeven. Die beweging had werkelijk, vooral op den 11, plaats, en werd den 14, 15 en 16 dier zelve maand voortgezet. Geluk het Hollandse leger, uit bataillons en talrijke detachementen, die uit het binnenste van Holland kwamen, zamengesteld, trok aan de linkerzijde tusschen Tilburg en Eindhoven te zamen, en schaarde, langs de uiterste grenzen van Limburg tot voor Nijmegen, eene geduchte magt. Soodat dat oogenblik heeft de Hollandse linie aan die zijde niet ooghouden versterking te ontvangen, en eene meer en meer vijandige houding aan te nemen.

De Belgische regering moest, bij het bestaan van zulke feiten, en bekend met de algemeen verspreide geruchten, omtrent het onder de wapenen roepen van de verloofgangers van het Hollandse leger en van de schutterij, door welke oproeping de sterkte van dat leger binnen weinige dagen kon verdubbeld worden, de mogelijkheid eener aanranding voorzien, en maatregelen nemen, om zich daartegen te verzetten. Want die bijeen-trekkende beweging op een punt, waar geene beweging door de Belgische troepen was voltoerd, en zonder dat eenige versterking van aantal bij dezen had plaats gehad; dat brengen van strijdkrachten naar de Noordelijke grenzen van Limburg, die geheel van Belgische soldaten waren ontbloot, en ten Noorden van Venlo, welke plaats geene vermeerdering van bezetting had erlangd; al deze vereenigde feiten boden het kenmerk van eene aanranding aan, en het was de pligt der regering, om zich tot het afkeeren daarvan in staat te stellen.

Het is eerst van dit oogenblik af, en wel van den 16 tot den 20 Jan., dat het Belgische leger zich in zijne stellingen zamentrok, eene meer aanzienlijke magt in het camp van Beverloof bragt, en zijne sterkte vermeerderde door het onder de wapenen roepen van een deel zijner verloofgangers en zijner reserve-corpsen. Tot den 15 Jan. j. zetteden de beide legers hunne bewegingen voort, en versterkten zij wederzijds hunne stellingen; maar zonder dat van onze zijde eenige beweging om ons uit onze verdedigende stellingen voorwaarts en naar de Hollandse grenzen te rukken, in den zin van een ontwerp tot aanranding heeft kunnen worden uitgelegd.

Soodat dien dag is geene verandering in de stellingen van het Belgische leger bemerkbaar, en heeft er geene verdere vermeerdering in het werkelijk dienstdoende gedeelte zijner manschappen plaats gehad.

Het op onze uiterste grenzen bijegetrokken Hollandse leger heeft insgelijks niets in zijne vijandige houding veranderd. Bij het bestaan van zulke eene staat van zaken, kan België niet vermijden van, in de militaire houding, die het gedwongen is geworden aan te nemen, te wachten, tot dat Holland zelf door lieuwe bechikkingen alle waarschijnlijkheid van eene aanranding van zijne zijde zal hebben verwijderd.

De ondergeteekende heeft de eer, enz.
(Geteekend) SYLVAIN VAN DE WEYER.

Aan Hunne Excellentie Mijnheer den Gevolmachtigde der Hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruisen en Rusland, in Conferencie vereenigd te Londen.
Londen, 25 Februarij 1839.

De ondergeteekende, Gevolmachtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden, heeft de eer gehad de nota van Hunne Exc. Mijnheeren de Gevolmachtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruisen en Rusland, van den 12 dezer maand, te ontvangen, behelzende de uitnodiging aan de regering des Konings, om de buitengewone wapeningen, die in zijne Staten hebben plaats gehad, te doen ophouden, door de onder de wapenen geroepen reserves en verloofgangers naar hunne haardsteden terug te zenden, en het leger te brengen op den voet, waarop het zich den 1 October II. bevond.

Het Hof van 's Gravenhage, van deze nota kennis genomen hebbende,

MENGBELWERK.

EENE KLEINE RAMP.

En papegaai, een klein windhondje te verliezen, eene bloem op zijne waterbank te zien sterven, die men langentijd begoten heeft, dat is slechts een klein ongeluk voor vele lieden, die noch de papegaaijen, noch de windhondjes, noch de bloemen beminnen. Deze kleine rampen nogtans, veroorzaken dikwijls dagen van smart en weken van spijt, ja, hebben misbehagen wel eens den dood veroorzaakt; men gelooft zulks niet, men heeft gevoeld dan voor schitterende ellende en uitblinkende tegenspoeden. Het hart der Franschen is in dit opzigt klassiek; het is boven de kleine romantische tegenspoeden van het dagelijkse leven verheven, en stort slechts tranen bij het hooge treurspel. — Zoo men elkander op dit punt ernstig ondervroeg, dan zoude men bevinden, dat men in eene dwaling verkeerde, en dat men zich eigenlijk daarom alleen bij het groote vertoornen wil, om een voorwendsel te hebben van zich niet te behoeven over te vertoornen. Wat gaat het eigenlijk ook ons aan, of China wordt overtroefd, of dat de Japanzen door eenen vulkaan verbranden? Gij zoudt uw regenscherm toch niet lenen, om deze beide gebeurtenissen te verhooren; en zoo men u uw regenscherm ontstal, dan zoudt gij er een' geheel en al over meesmullen. Daar zijn kleine rampen; daar bestaan misbehagen niet anders dan kleine rampen.

De is te Parijs een verlaten oord, dat men eene fraaie plaats noemt; het is gelegen tusschen de Tuilerien en de Elyseische Velden, de Seine en de Boulevards. Het is, gelooft ik, de plaats van LODEWIJK XV, van de koning, van de Omwenteling of van de Obelisk van Luzor. Kies! als ik minister van Binnenlandsche zaken ware, dan zou ik de beuening vaststellen. Deze plaats heeft verscheidene toegangen. Bij die, welke gevormd wordt door de brug van de Kamer der Afgevaardigden, stond, op zekeren dag van den winter in 1838, die zeer streng was — de Parijsche armen herinneren het zich — een Oosterling, die dadels verkocht, en eene kleine boer die voorjaars-viooltjes aan de voorbijgangers aanbod. Het was te midden van April, wispelurig tijdperk! — het regent als de zout schijnt; het waait,

het sneeuwt, en, boven alles, het is huiverig koud. Niettegenstaande dat, schijnt het, dat de grond in dit min bloemrijke seizoen nog viooltjes voortbrengt; of, ik begrijp het niet. Zie het veld! een sneeuwtapit bedekt den geheelen horizon; als deze sneeuw zamentriest, dan is het een spiegel van twee honderd mijlen uitgestrektheid; wanneer zij smelt, dan is het eene zee, met uitzondering, dat zij zich niet laat bevaren. Onverschillig vraag viooltjes, rozen, bessen, aardbeijen, dopertjes, snijhoontjes, abrikozijn, en gij zult op het oogenblik de begeerde bloemen, vruchten en groenten hebben. Hoe komt dit? — ondoorgedrukt geheim, als men rekent, dat er te Parijs meer ananassen zijn dan in geheel Malinique.

De Oosterling was bejaard: hij was geboortig van Mascara, in het Koninkrijk Algiers (1); hij had 'daar eene looijerij en vervaardigde dat roode en gebronsde leder, waarvan zich de zwaartvegers bedienen, om de handvatten voor dolken en de scheden der zabels te maken. Dit vak van nijverheid wordt in het Oosten hoog geacht; het verdert smaak en handigheid: men behandelt met onderscheiding hen, die er in uitmuntten, en onze koopman in dadels oefende het uit, met eene zeldzaam overtroffen kunde.

Zijne vermaardheid was gevestigd en zijne fortuin gemaakt, toen de Franschen Mascara omtantelden en verbrandden. De Mascareische looijer werd geruineerd; men stak zijne werkplaatsen in brand, maakte zadels van zijn fraaiste leder; zijne vrouw stierf door eene bajonetsteek, en zijne dochter kwam in den brand om. Zijne vrouw heette LUNA of de MAAN, en zijne dochter was genaamd de kleine FRAMBEEZIE. In Arabie hebben deze benamingen iets Goddelijks. Het is waarlijk tweemaal zijn kind verliezen, als men eene dochter ziet sterven, die de kleine FRAMBEEZIE heet.

De arme looijer leefde veel. Om hem schadeloos te stellen, schonk men hem de hoedernigheid van Fransch burger, en lijde hem in eene soort van nationale garde in, bouwde van de puitboopen van zijn huis een kofijhuis, alwaar men, in navolging van Parijs, hier verkocht, en bij-jard-pot speelde. Hij ging naar Algiers, en zijne eischen bij een' van die bij toeval gemaakte

(1) Het was dus eighijk een African, maar aangezien het Noordelijk Afrika meermalen in Levensden van Turkiye bestaat, en de vooraanste bevolking den Kora. lultigt, noemt de schrijver zijnen beid een Oosterling.

Koningen, die in de bureaux van den oorlogsminister gemaakt worden, te doen gelden. Zijne Excellentie de gouverneur vermaande, dat hij niet de minste magt bezat, om te beletten, dat de overwonnen van honger sterven — en men spreekt nog van barbaren? men waant zich beschaaft? Wie dan toch waren TISER, de Tartaar, en GENGISEKAN? mannen, — die steden, die koninkrijken veroverden, staten ontvolkten, de zeden onverwerpen? En wat zij zij, ik vraag het u? wat doet gij, Franschen? Omdat gij steden met een kanonschot steelt, de poorten van Anoum open rammet, de citadel van Antwerpen vergruvelt? — waant gij u eerlijker dan degenen, die hun doel niet het afschieten van pijlen bereikten? — vermakkelijke rechtvaardiging! Maar de Algeryen waren roovers. Het zij zoo! Gij besteeft roovers. Schoone zedeleer! Maar de eer? zie, daar drijft het klassieke weder boven water. Wat is de eer? — eene groote zaak, zonder twijfel, uit het gezigtspunt der oude wereld beschouwd; vooral als men denkt aan den verkwistenden moed door de Fransche soldaten betoond, sinds het nemen der Keizersforcken tot aan de verovering van Constantine. Maar, maak, alvorens om die eer te denken, dat het brood niet meer dan een' stiver het pond kost, dat men geen vijftig francs voor stads inkomend recht moet betalen van een oxhoofd, dat er slechts vijftien waardig is, enz.

De marokijnereider van Mascara verkreeg de gunst van in Frankrijk te mogen komen. In dat edelmoedige Frankrijk, opgesteld voor alle degenen, die er van honger willen sterven, hetzij in den handel, hetzij in de kunsten, hetzij in de letterkunde; ja, in de letterkunde bij voerkeur (2).

(2) Men heeft deze uitvalen van den onspoonkelijken schrijver tegen zijn land dus gelaten, als bewijs, dat men aldaar over het zoogenaande goedkoop, vooral te Parijs, en over de letterkundige voordeelen, geen hoera! behoeft te schreeuwen. Intusschen hebben, bijkans CHATEAUBRIAND, LA MARTINE, SUTISE, enz., goede schrijvers niet over 's lande verdeden te klagen. Het ware te wenschen, dat het in de Nederlanden nog zoo was, of door algemeene tsalutgebeidheid zij konde. In voordeelen zijn de letterkundigen nergens schaarser bedeld, en... de eer? Gij moogt gerust in 't runde draven. En vragen: waar het leest, waar schiedkundig te raven? En 't antwoord, dat men ligt a oren, is: 't weet het niet!

heeft gemeend niet beter daarop te kunnen antwoorden, dan met eene eenvoudige opgave der daadzaken.

Het is van algemeene bekendheid, dat de in den laatsten tijd door de Nederlandsche regering genomen maatregelen van voorzorg eerst van het begin des loopenden jaars dagteekenen, en dus van verscheiden maanden later, dan de Belgische wapeningen. Zij waren derhalve niets dan het onvermijdelijke, ofschoon verwijderde gevolg dezer laatste, en bestonden enkel in de verplaatsing van eenige bataillons, waarbij later, ter verzekering van de dienst in de vestingen, de oproeping gekomen is van de verlossers der milicie van 1832, en van diegenen der klasse van 1833, welke in de laatste maanden van 1838 met verlof gezonden was, maar er is geene rede geweest van de oproeping der schutterij nog der reserve.

De geest van bevrediging, die der Nederlandsche regering de antwoorden heeft ingegeven op de mededeelingen van Mijne heeren de Gevolmagtigden der vijf Mogendheden van 23 Januarij en 1 Februarij, levert hun een gezamenlijk twijfelachtig waarborg op van hare vreedelievende bedoelingen; maar die bedoelingen hebben haar niet kunnen ontheffen van de vervulling der heilige en onveranderlijke verpligting van elke regering, om, namelijk, voor de veiligheid van het grondgebied te waken, door hare middelen van verdediging, ofschoon op eene veel mindere schaal, in evenredigheid te brengen met hetgeen in België plaats heeft, met inachtneming der omstandigheid, dat door de onderlinge nabuurschap der Belgische provincien en door de bespiedende middelen van gemeenschap, het gevaar van eenen aanval zich niet bepaalt tot eene zamentrekking van Belgische troepen aan de Noordelijke grenzen, maar wezenlijk bestaat, zoodra het Belgische leger, waar het zich ook bevindt, op den voet van oorlog gebragt is. Uit dezen staat van zaken vloeit voort, dat de Nederlandsche Regering de veiligheid des lands in gevaar zou kunnen brengen, indien zij de middelen van verdediging verminderde, alvorens België, die het eerst onveilig uitgebreide wapeningen, dan zij, begonnen heeft, eene vreedelievende houding hebbe aangenomen.

De ondergeteekende zoude vrezen van den kostbaren tijd van Mijne heeren de Gevolmagtigden der Hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruisen en Rusland misbruik te maken, indien hij zich veroorloofde verder uit te weiden over eene zaak, waarvan hun doorzicht bij den eersten opslag den waren aard zal weten te bevroeden; en hij neemt deze gelegenheid te baat, om aan H. E. de betuiging te vernieuwen zijner bijzondere hoogachting.

(Getekend) S. DEDEL.

Edel ogende Heeren!

Indien de openlijke behandeling en onmiddellijke bekendmaking der meeste binn- en buitenlandsche staatsaangelegenheden, een der kenmerkende zijnen van onzen tijd, zoo is dit meer bijzonder het geval, met de onderhandelingen, uit de Belgische gebeurtenissen, sedert het jaar 1830 voortgesproten. Overvrijdelijk beperkt zich hierdoor de kring der daadzaken, welke U Edel Mogenden zouden kunnen wenschen van mij te vernemen; maar als Nederlanders mogen wij ons thans over die publiciteit verheugen. Zij tocht zal aan den geschiedschryver, en aan den staatsman, aan tijdgenooten, en aan het nageslacht, eenen rijken voorraad der kostbaarste bouwstoffen voor hunne nasporingen opleveren. Terwijl zoo menige bladzijde van de jaarboeken der volken achter eenen ondoordringbaren sluier verborgen blijft, zal de toegang tot de voorvallen, welke aan ons Vaderland zulke diepe wonden geslagen hebben, steeds voor een iegelijk genaakbaar zijn; en nimmer zal de getroffen navorscher, mits hij slechts waarheid zoekt, in verlegenheid geraken, wanneer hij zich de vragen zal voorstellen: welke was de aanleiding der uiteenscheuring van het bloeiende Koninkrijk der Nederlanden; door welken zamenloop van oorzaken kreeg zij haar beslag; aan welke zijde lagen het recht en de billijkheid, het welbegrepen belang van den Staat, de gematigdheid, en de aankleving aan de beginselen van orde en ware vrijheid; tusschen gedurende den achtjarigen strijd 's lands bestuur zich bestand tegen de zware beproeving, aan hetzelfde door de Voorzienigheid opgelegd; ging deszelfs volharding gepaard met beleid, bukte het met waardigheid voor het noodlot, en welke toekomst voorspelt de scheiding van Nederland en België aan het welzijn der beide landen, en aan de rust van Europa?

FRANKRIJK.

PARIS 4 Maart. De uitslag der verkiezingen, in zoo verre hij bekend is, stelt de verwachtingen te loor. Van de 14 kies-collegien van het departement der Seine, hebben 8 ziels voor de candidaten van de oppositie verklaard; namelijk, het 3e, 4e, 5e, 6e, 7e, 9e, 12e en 15e. De benoemden zijn de heeren Legentil, Ganneron, Salvette, Carnot, Moreau, Gatis, Cochlin en Gamon. Slechts vier collegien hebben ministeriële candidaten verkozen, te weten: het 1e, 2e, 3e en 10e. De benoemden zijn de heeren Jacqueminot, Lefebvre, Beudin en De Jussieu. Van twee collegien zijn de verkiezingen nog niet bekend.

Men rekent, dat in de 14 collegien van het departement der Seine de stemmen aldus zijn verdeeld: voor het Ministerie 6690, voor de oppositie 8574. De oppositie zou daar aldus eene meerderheid hebben van 1884 stemmen.

Ook in het 2de collegie zou, naar men meent, de verkiezing van den heer Lafitte, den candidaat der oppositie, hebben plaats gehad, indien de kiezers aldaar niet meerendeels waren bankiers, die aan den heer Lafitte de oprigting van zijne bank niet kunnen vergeven.

In de andere departementen schijnt mede de uitslag zoodanig te zijn, dat het Ministerie Molé, hetwelk gisteren nog beschouwd werd, te zijn geverstigd, thans bijkans als verloren voorkomt. Van de 187 verkiezingen, die men bekend heeft, bij het vertrek van den post, rekent men 91 voor het Ministerie, en 96 voor de oppositie te zijn uitgevallen.

Gisteren avond hebben al de ministers zich naar de Tuilerien begeven, en zijn aldaar tot 11½ ure vergaderd geweest.

Heden morgen heeft de hertog van Orleans een koerier naar Brussel gezonden.

Naar men verzekert, zal de prins de Joinville naar Brussel vertrekken, doch niet dan na de kwestie aangaande Luxemburg volkomen is beslist.

Part. Corresp. BAYONNE 1 Maart. De verzoening tusschen Don Carlos en Marotto heeft den 24 Febr. plaats gehad. Marotto heeft aan zijn Opperhoofd voorwaarden voorgeschreven. Aras, Tejero, de Bisschop van Leon,

In dat schoone Frankrijk dan, ondervond de Oosterling dadelijk, onder zijne lichte kleederen, eene verschrikkelijke koude; de ongelukkige had Parijs tot zijn verblijf verkozen. Hij sprak, niemand begreep hem; hij wende, men begreep hem nog minder. Hij bragt geheele dagen op den heuk van het beursplein door, de beurs in zijne eenvoudigheid voor eene Katholieke moskee houdende. Hieruit besloot hij, dat de lieden, die zich derwaarts begaven, niet konden nalaten van liefdadig te zijn, want de liefdadigheid, heeft *милосердіе* gezegd, is een heilige daauw, die weinig kost en veel vruchtbaar maakt. Al de daauw, dien de Oosterling ontving, was die van den daaraan in April rijk zijnden Parijschen hemel; geen enkel wisselmakelaar of agent stopte hem een paar stuivers in de handen. De kamelen verduren den honger langer dan wij, zeide de looijer van *Mascara*; laten wij onzen gordel digter sluiten. Hij sloot zijnen gordel digter, dacht aan zijne vrouw, die LUNA heette, en aan zijne dochter, die men de kleine FRAMBEZIE noemde. Maar er komt in het ongeluk eindelijk een oogenblik, dat men bij gebrek van eten, sterven moet, of iets doen, dat nog veel erger is, en, de keuze tusschen de Leide uitersten, die de gevolgen zijn van onze nieuwwetse beschaving, moeijelijk wordt. De Oosterling ging, met eene droevigen grimlach, in zich zelve verzonken, en zeide: ik zal sterven. Ziedaar eene onderwerping, waarvan de goede God aanteekening houdt.

Wij zullen zien, of hij stierf.

Nanterre is een lief, klein en bekoorlijk dorp, tusschen Parijs en Saint Germain-en-Laye; het is waar, dat de Parijsche gelukkigen zich, na de vermoedissen en de uitspattingen van de lange winteravonden, in de lentelucht gaan baden. Alles is voor den rijke: de groene heuvels, het zoetvloeiende water tusschen de wilgen, de wilgen zelve, en de vogels op de wilgen. Is er eene schoone vrucht? — zij is voor den rijke. Eene zeldzame bloem? — alles voor den rijke. Hij heeft niet alleen voor zich het paleis, de paarden, de tafel, maar ook de zon, de lucht, de wind, de sterren. Zoo zij niet rijk zijt, van waar wilt gij dan de zon zien? — van uw zolderkamerje. Maar gij zult haar niet zien, of gij ziet haar van ter zijde, of zij verbruikt u de oogen. Voor den rijke dan de zon. Zotte poëten weigerden hem vroeger de gezondheid, die zij zelve niet bezaten. De rijke heeft de gezondheid, die gij niet bezit: gij verstikt door de verpestete stadsleucht van Parijs, waartegen hij als tegengift heeft, zijn voedsel van uitmuntend

labandero en de markies van Valdespina hebben hun ontslag uit het Ministerie ontvangen. Heden of morgen worden deze ministers alhier verwacht. Marotto wilde niet, dat zij in de provincien zouden blijven; hij heeft gevorderd, dat zij zich naar Frankrijk zullen moeten begeven; men geloof, dat zij, vergezeld van 37 personea, alhier zullen aankomen. Het gerucht verspreid zich echter, dat deze 37 vlugtelingen, tusschen Vergarra en Villareal, zouden zijn gearresteerd.

Volgens brieven uit het hoofdkwartier van Don Carlos, dd. 25 en 26 Febr., zou de aartsbisschop van Cuba tot voorzitter van den raad zijn benoemd, met bijvoeging van 4 of 5 raadsleden. De heer Marco del Pont is tot minister van financiën benoemd.

Marotto heeft meer magt dan ooit op Don Carlos verkregen. Don Carlos heeft openlijk verklaard, dat de proclamatie, ten nadeele van Marotto uitgevaardigd, ingetrokken wordt, en dat dezelve alleen uit eene verkeerde wijze van zien haren oorsprong heeft genomen. Villareal, Zariateguy, Elco en andere chefs, vroeger in ongenade gevallen, zijn wederom in hunne vorige posten hersteld.

Don Juan Montenegro, brigadier van de artillerie, is tot minister van Oorlog benoemd.

Volgens berigten uit Andalusië, zou de generaal Carracalla tot kapitein-generaal van Sevilla benoemd zijn, en de gouverneur Puente door den brigadier Augustin Oviedo vervangen worden.

DUITSCHLAND.

WIEN 27 Febr. Z. M. heeft den Perzischen gezant, Hussein Khan, eene gouden snuifdoos, rijk met brillanten omzet, ter waarde van 4,000 fl. C. M., doen aanbieden.

De feestvieringen, welke bij gelegenheid van de aankomst van Z. K. H. den Grootvorst troonopvolger zullen plaats hebben, zijn als volgt: Op den dag van Hoogstedezelfs aankomst in de hoofdstad zal er diner ten hove zijn; des avonds eene gala-representatie in den schouwburg; den tweeden dag audientie en concert in de ceremonie-zaal; den derden dag groot diner in dezelfde zaal, waartoe 200 personen uitgenoodigd worden; vervolgens jagtpartij op wilde zwijnen in de diergaarde, diner bij den vorst Coloredo, en, eindelijk, bij een langer verblijf, een tochtje naar Schönbrunn.

Part. Corresp. BERLIN 1 Maart. Naar men wil, zal naar Posen versterking van troepen worden gezonden; de daartrent door het Ministerie van Oorlog gegeven bevelen zouden zijn: — Twee bataillons van het 14de regiment, in Stargardt in garnizoen, moeten zich gereed houden om op den eersten wenk te marcheren. Twee eskadrons Neumarksche dragonders zijn reeds uit Landsberg vertrokken. Uit Glogau is eene batterij naar Lissa gemarcheerd. Ook alhier worden toebereidselen gemaakt, om troepen te doen uitrukken.

Z. M. de Koning is, gelijk u bekend is, hersteld; men hoopt, dat de aanstaande lente en het bad te Toplitz de gezondheid en krachten van onzen geëerbiedigden Monarch zullen versterken.

De vergadering der opper-presidenten is thans geëindigd; allen zijn vertrokken; het resultaat hunner handelingen, waarnaar men zoo begeerig was, is tot heden niet bekend geworden. Naar men verneemt, zal het door hen voorbereide dezer zomer door eene commissie bearbeid, en deze bearbeiding in de aanstaande herfst onderzocht worden.

Omtrent het vertrekken onzer expeditie van officieren en onder-officieren naar Turkijë, is nog niets bepaalds besloten; al, wat men tot heden daarvan hoorde, zijn bloote geruchten. De regering is eenigermate in verlegenheid, daar zich een buitengewoon getal officieren en onder-officieren heeft aangemeld, zoodat men eigenlijk onder het halve leger heeft te kiezen. Naar men vermoedt, zal de majoor van Bonin tot chef dezer expeditie worden aangesteld. Bij de tegenwoordige werkeloosheid van ons leger, is het natuurlijk, dat een aantal jonge militairen veel lust in zoodanig eene min of meer romantische onderneming naar minder bekende landen en volken heeft.

Berlijn zal eene aanzienlijke voorraad bekomen. Een digt aan de Spree gelegen terrein, alwaar vroeger kruidmolens en kruidmagazijnen stonden, is door den staat voor 180,000 Rr. aan den graaf van Redere (intendant der schouwburgen) verkocht, die den grond, percelsgewijze, voor het bouwen van huizen wil verkoopen; waardoor hij eene aanzienlijke winst hoopt te verwerven; en daar de bevolking van Berlijn, gedurende de laatste jaren, jaarlijks met 7 à 8,000 inwoners is vermeerderd, zoo zal eene aan de rivier gelegen voorstad, waarschijnlijk, spoedig gebouwd en bewoond zijn.

Part. Corresp. FRANKFORT 3 Maart. Algemeen heeft de *Avondbode* aangaande het volledig mededeelen van het tusschen Holland en Pruisen gesloten handeltractaat, alsmede van de daarbij gevoegde protocollen, alhier veel kijval gevonden. Men trekt het geenszins in twiifel, dat beide stukken echt zijn; en ofschoon in Duitschland nog verschillende personen uit eigen belang daaraan twiifelen, zoo zijn de besturen van het volverbond te verlicht, dan dat zij zouden weigeren, een tractaat aan te nemen, hetwelk voor beide partijen voordeelen in zich sluit.

Naar men verneemt, zal Z. K. H. de Grootvorst eerst tegen het einde van Maart alhier aankomen, en zich vervolgens naar 's Hage begeven. Vorst Schwarzenberg is gisteren alhier aangekomen. Gisteren zijn de graanprijzen te Mainz aanmerkelijk gedaald; men verwacht dus, dat zulks morgen ook alhier zal plaats hebben. De Main is wederom binnen hare oevers teruggekeerd, en het weder is gunstig.

GRIEKENLAND.

ATHENS 12 Febr. De verjaardag der troonsbeklimming van Z. M. den Koning is wederom luisterrijk gevierd; bij deze gelegenheid hebben verschillende promotiën plaats gehad. De tijding van de spoedige aankomst van den erfrins van Beijeren alhier heeft veel genoegen verwekt; Hooft-dezelve wordt tegen het midden der maand April verwacht, als wanneer H. H. M. de Koning en Koningin, met Z. K. H., eenen togt naar de Grieksche eilanden zullen ondernemen.

Onder het afdrucken dezer, vernemen wij nog iets uit 's Gravenhage, dat een koerier van hier naar Berlijn, door ons Gouvernement, op heden gezonden is, zijnde de heer Lockhorst, commiss bij het Ministerie van Buitenlandsche zaken.

vleesch, malsche groenten en enen luchtstroom naar zijne keus en zin. Grappig denkbeeld, om de gezondheid aan den rijke te ontzeggen.

Het was te Nanterre, alwaar de verkooper van viooltjes geboren werd, waarvan ik u, in deze regels, zonder verdienste en zonder kunst, ga onderhouden. Haar vader bebouwde er de wijngaarden van anderen, zonder er den wijn van te proeven, en wel door hetzelfde voorrecht, aan twintig miljoen Franschen gemeen. Hare moeder verkocht wafelen aan den ingang van het park van *St. Cloud*, — als zij er van verkocht. Deze dubbele nijverheid was echter, zaan genomen, niet genoeg, om de jaarlijksche huur en het dagelijksch brood te betalen. Het lot onthoudt zich somtijds, het aan die te schenken, die er God om vragen; het is waar, dat het in tegendeel, het aan menig ander toevoegt, die er nimmer zijnen God om smeekt.

Toen het kleine meisje groot werd, dat is te zeggen, een beetje grooter dan eene hennep-plaat, zette men haar eene muts op het hoofd, gaf haar klompen aan de voeten, en zes viooltjes in de hand — men vergat misschien de kousen — en zeide tot haar: leg irederen morgen dien uren af; ga naar *Parijs*, en bied uwe viooltjes aan de beslikte, smeerige, nedergeslagen en bedrukte voorbijgangers. Welk een heerlijker handel is toch niet de verkoop van viooltjes te *Parijs*.

Een hore ouders wreten oud; zij zagen slecht en liepen nog slechter. Het was hunne kleine dochter, die voor hen moest zien en loopen. Zij onderwierp zich. Daarbij was zij schoon als de zomer, en blond als haar patroon van *Nanterre*, die zijne schapen al spinnende naar de bron geleide. Ter naauwernood bragt zij zes stuivers te *Nanterre*. Zes stuivers, na zes mijnen te hebben afgeleerd, en dat des winters! Menig bankier of koopman wint somtijds honderd duizend francs op éenen dag met éenen beursgang. Daar zoude men nog al wat viooltjes voor kunnen koopen! Maar de bankiers en kooplieden zijn misschien slechts liefhebbers van tulpen. Nu, op zulk eene dag — het was in de maand April van het afgevoenen jaar, terwijl de vader van het hoermetje van *Nanterre* ziek te bed lag en de moeder er ziek op enen stoel voor zat — kwam het kleine meisje niet te min naar *Parijs*. — Welke wegen! Oceaven van slijk, felle sneeuwbuigen en daarbij om het uur en flauwe zonnestraal van eene Parijsche April-zon, die schijnt, of zij met eene dunne laag pleister overdekt is. Maar gij ziet haar op hare plaats, bij den oprijd der brug van de kamer

STADSNIEUWS.

BEVALLEN. 3 Maart. N. van Walsum, geb. Schaap, D. — 4 Maart J. S. Dettmeijer, geb. Hogg, Z. — C. A. Huenskerk, geb. Rauwenhoff, Z. — 5 Maart M. van Essen, geb. Christel, Z. — Te Leiden, 4 Maart, C. H. J. Hemelrijk, geb. Schmedding, D.

OVERLEDEN. 2 Maart E. J. Nahlop, 84 j. — H. J. Ten Have, 4 j. — 5 Maart E. B. J. Engelenburg, 26 j. — Te *Diemerbrug*, 28 Feb., J. van Essen, 54 j. — Te *Ouderkerk aan den Amstel*, 3 Maart, J. D. Ruijs, 58 j. — Bij *Alderney J. van Veen*.

176ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse, Dingsdag 5 Maart.

27ste Lijst: N°. 9549 een prijs van f 1,000; N°. 17315 een dito van f 1,000. 28ste Lijst: N°. 21983 een prijs van f 5,000; N°. 11272 een dito van f 1,000; N°. 7621 een dito van f 1,000.

Woensdag 6 Maart. 29ste Lijst: N°. 3393 een prijs van f 1,500.

Per Koerier

Part. Corresp. BRUSSEL 5 Maart, des avonds ten 9 ure.

KAMER DER BELGISCHE AFGEVAARDIGDEN. ZITTING VAN DEN 5 MAART.

Voorzitter de heer Raykem. Dezelfde toevloed van belangstellenden op de tribunes, en dezelfde ontwikkeling van wapenmagt vertoonden zich als gisteren.

Tegen 1 ure neemt de voorzitter zijne plaats in. Ten 1 ure wordt de zitting geopend. De secretaris leest onderscheidene petitiën voor; onder anderen, van een groot getal ingezetenen van Doornik, tegen de verbrokkeling van grondgebied.

Na deze voorlezing, neemt de minister van Oorlog het woord. In eene korte inleiding, verdedigt de generaal Willmar de handeling van het ministerie, en verklaart hetzelfde te hebben blijk gegeven van eene grootemato van burgerlijken moed. Het tractaat beschouwt hij niet als een vraagstuk van eer. Een vraagstuk van eer kan niet anders dan uit een bepaald oogpunt beschouwd worden, hetwelk geene afwijking noch ter linker noch ter rechter zijde gedooft. Moest België in de zaak een vraagstuk van eer zien, het zou dan, gelijk Polen, moeten strijden, tot dat het vernietigd was. Zoodanig denkt de spreker over dit vraagstuk, maar hij wil niet, dat men in zijne woorden meer betekenis legge, dan hij zelf daaraan verlangt te geven. België bezit eene sterke en wegeordende armee; en het is dat leger, hetwelk vernietigd zou moeten worden, indien het tractaat een vraagstuk van eer uitmaakte. De opofferingen van geld, die men zou moeten brengen, konden misschien eene wijl ontbeerd worden, maar zouden spoedig worden vereischt, en de hulpbronnen van België zouden dan ook weldra moeten opdroogen. Doch de eer is niet in het vraagstuk betrokken, en België kan alzoo zijne hulpbronnen bewaren; het behoeft geenen worstelstrijd op leven en dood aan te gaan. Voor de natie, als de eer niet op het spel staat, is de voornaamste wet, die, dat zij voor hun aanwezigen zorgen.

Velen zijn van meening, dat men de gewapende uitvoering van het tractaat had moeten afwachten; maar dit, hetwelk alleen bewijzen zou, dat wij buiten staat geweest zijn, meer te doen, dan er gedaan is, zou geene vrucht dragen, en het land met onberekenbare onheilen overstelpen. Het leger verlangt zich bloot te stellen, zelfs wanneer de nederlaag de zekerheid moeste zijn. Voor zich zelve, zou de spreker, om die reden, dan ook het leger niet willen zien terugdeinzen, voor eene bloote mogelijkheid van oorlog; maar het is aan de Kamer, om te beslissen, of zij een groot gedeelte van dat leger wil opofferen, in eene worsteling, die onmogelijk goede gevolgen kan hebben.

Men zegt, dat de staat van het land niet zoo treurig is, als men voor geeft; maar toch de lijdende klassen verdienen wel in de belangstelling van het Gouvernement en der Kamers te deelen. Het is waar, er zijn klassen, die nog niet lijdende zijn; maar het is ook juist aan die, dat de spreker het woord rigt: hij meent, dat zij, die niet in het leed zijn, meer dan anderen te letten hebben op den toestand van hen, die werkelijk lijden.

Met betrekking tot het stelsel, door den heer Ernst aangeprezen, om, namentlijk, niet te zwichten, dan wanneer eene vijandelijke legermagt België daartoe dwingt, zegt de spreker, dat het toegeven alsdan schandelijk zoude zijn voor het leger, hetwelk de wapens zou moeten nederleggen, op het oogenblik, waarin het zich van dezelve moest beginnen te bedienen. Dat zou de komst zijn op eene plaats van duel, met het voornemen, om niet te vechten; en het zou smadelijk zijn. Een leger, dat zich bevindt tegenover den vijand, kan niet toegeven, dan na den strijd en na te zijn overwonnen. Het is aldus, dat de vraagstukken van eer moeten begrepen worden.

De graaf de Merode heeft gewild, dat België een leger nahield, opzettelijk bestemd, om de Hollandsche armee schaak te houden. Ware die gewoeg, het Belgische leger zou dan aanzienlijk kunnen worden verminderd; maar terwijl dat leger de Hollandsche armee Eswaakte, zou de Bonds-armee Venlo komen veroveren; en zoudt gij dan willen, dat het Belgische leger in het kamp van Beverloo, aanzag, hoe de bezetting van Venlo werd vernield, zonder haar te hulp te snellen. Zulk een stelsel uit te voeren, is niet mogelijk. Het leger moet geheel gebruikt worden, en zich verdedigen tot het uiterste, of men moet aan hetzelfde de schande besparen, van voor den vijand te verschijnen. De eer van het leger gedooft niet te zeggen, dat het zal toegeven, op het oogenblik als het gevecht beginnen zal. Een stelsel als dit, zou de eer van het leger bezoedelen.

Nog andere stelsels zijn voorgedragen, doch komen in de hoofzaak met de bovengemelde overeen. De spreker acht het daarom niet noodig, er zich bij op te houden, en hij herhaalt het, dat er voor het leger geene eer is, dan in eene verdediging tot het uiterste. Ten aanzien der af te stane bevolking, zou de wederstand allernoodlottigst zijn. De meeste der afgevaardigden van Luxemburg, in de Kamer tegenwoordig, kunnen zich de rampen en verliezen nog herinneren, die geleden zijn, tijdens de verbonden legers in het land zijn gekomen. Wat zou het zijn, wanneer zij hetzelfde al den vijanden introkken? De rampen zouden geëvenredigd zijn aan den tegenstand, en groeter, naar mate de tegenstand heviger ware. Men zegt, dat die bevolkingen zich moeten verdedigen, en dat omliggende bevolkingen hen zullen komen bijstaan; maar de oorlogen, door bevolkingen gevoerd zijn altijd onmagtig geweest.

der afgevaardigden, waar zoo vele rijtuigen met wapenschilden en zoo vele millionairs met vier paarden voorbij rijden. Zij had zes ruikertjes vollen de hand! Lief Schepsel! Zij bood ze, na er de sneeuw van te hebben afgeschud, aan alle degenen, die voorbij gingen; maar niemand wilde er van gediend zijn. Niemand.

Sinds zes uren des morgens hood zij ze aan. Het begon middag te worden. De looijer van *Mascara* was niet dood; hij had door een dier gelukkig toevallen, die de koninklijke loterij van *Frankrijk* vervangen, een buitengewoon edelmoedig man aangetroffen. Deze man gaf hem eene mand met twee touwen en drie ponden dadels ten geschenke. Met deze lading trok seerde hij *Parijs*. «Dadels! Dadels!» schreeuwde hij, «echte Oosterseche dadels!» Arme Turk! Waar drommel; zouden die dadels van daar zijn? van *Parijs* of van *Vaurgard*, misschien? Den eersten dag verkocht hij acht, den tweeden drie dadels, den derden, toen hij bij den oppasser der brug zich de longen stuk schreeuwde met: «Dadels! Dadels!» verhoort hij niet eene enkele. Zij waren door het water beschadigd, benoemd door het slijk.

Ten twee ure viel de koude tot twaalf graden onder nrl. En de verkooper van viooltjes, die niet meer verkocht dan de koopman in dadels blaauwde en rilde. De Turk nam zijn tulbaud af, en rolde de schouders met de lange strook neteldeck van den looijer van *Mascara*.

«Dadels! Dadels! echte Oosterseche dadels!»
«Viooltjes, Dames, Viooltjes!»
Geen koper. Het sloeg drie ure; de koude was tot achtien graden gedaald, en geen van beiden hadden iets gegeten.

Enige liefdadige voorbijgangers lachten, toen zij een Turk zonder tulbaud zag.

Ten vier ure flauwde het hart van de kleine viooltjesverkoopster; zij leunde zich tegen het hek van de brug. Toen ging de Turk tot haer en zeide:

«Hoe veel kosten uwe viooltjes, meisje?»
«Zes stuivers, » antwoordde zij, » de zes ruikertjes.»
«Zie daar! eet deze tien dadels, de helft van die mij overblijven; geef mij in ruil twee ruikertjes-viooltjes.»

In Frankrijk zelfs, tijdens de revolutie, zijn de bevolkingen, die zich te eer stelden, altijd geëindigd met geslagen te worden. De organisatie bracht te zegenpraal, maar zonder organisatie zijn nederlagen en rampen onvermijdelijk. Men heeft, zulk een voorstel doende, de zaken niet gekend, of niet grondig doordacht. Kan men de bevolkingen van Frankrijk met gerustheid tot den aanmoedigen, die tegen den wil zijn van het Fransche gouvernement? Die zou een appel als dit te voorschijn roepen? Niet de vrienden van het oningschap van Julij, maar die der revolutie van 1793. Is België geroepen geneigd, om aldus aan de republiek de hand te bieden? Er is niets te verwachten van de tusschenkomst der bevolkingen of van ongereide troepen.

Het zou een onherstelbaar verlies zijn, wanneer men de eer van het leger niet ongeschonden bewaarde. Men kan reeds zeggen, dat het vijfde leger voor hetzelfde is teruggeëind, zonder dat het heeft noodig gehad te strijden. De Hollandsche armee heeft onlangs eene verkenning op den regter vleugel gedaan, en daarna zich teruggetrokken, en met retransporten als bedekt, en zijne krachten versterkt. Toen die bewegingementen is bedekt, en zijne krachten versterkt. Toen die bewegingementen is bedekt, en zijne krachten versterkt.

De spreker trachtte wijders te betoogen, dat de aanneming van het tractaat geenszins den handel zou doen herleven, en, na gedurende omtrent drie uren het woord te hebben gevoerd, eindigde hij met, namens zijne lastgevers, tegen alle verbrokkeling te protesteren.

Na den heer Doignon, heeft de heer Mérode mede zeer langen tijd gesproken, en zich tegen de aanneming verklaard.

De zitting is ten 5^{1/2} ure gesloten, en tot morgen ten 12 ure geadjourneerd. Over het algemeen is deze zitting levendiger geweest dan die van gisteren.

Het gerucht loopt en bevestigd zich meer en meer, dat vorst Leopold besloten is het tractaat niet anders aan te nemen, dan wanneer het aangeboden ontwerp van wet eene groote meerderheid door de Kamer van afgevaardigden wordt goedgekeurd.

Er heeft gisteren eene vergissing plaats gehad; zijnde alléén de heer Durjard, en niet ook de heer Smits, benoemd, om, met de ministers het ontwerp van wet te verdedigen.

De stad is geheel rustig. De Fondsen zijn Belg. 5 pCt. 99^{1/2} p.; 4 pCt. 89^{1/2}; 3 pCt. 69^{1/2}; Ard. 17^{1/2} p.

Door dit middel ontbeet het kind van Nanterre.

De Oosterling at niet: het was slechts sinds twee dagen, dat hij vastte.

Zoo vereende het ongeluk de ellende van het Oosten, met de ellende van het Westen, de bloemen en de dadel.

Hij het ondergaan der zon werd de koude zoo nijpend, dat zij een-en-twintig minuten tekenen. De looier toonde zijne wite tanden, en zag glimlachten naar den Hemel. De verkoopster van viooltjes was onder aan de ingeslapen.

Hij slaapt, dacht hij; zij is zoo lief als de framboos. Dat zij slape!

Dadels! Dadels! echte Oostersche dadels!

Hij werd verlicht. Het was schoon, en schitterde onder den donkeren nachtelijk, als onder het gewelf eener mijn. Men ging naar het bal, naar de kerk, naar Borel, naar de Roeder de Cancale, alwaar men in April opzoeken in de lincet, tegen veertig francs den schotel.

Hij Turk vond zich op zijne beurt door den slaap aangetast; hij gaf zich weder aan den lust tot slapen over, omdat het niet waarschijnlijk was, dat men hem thans zijne dadels zoude afkopen. Ten zeven ure! bij een en twintig graden koude!

Hij had, bevorens in te slapen, de gelukkige gedachte van zich nader te bepalen, de kleine viooltjes-verkoopster te voegen, en haar te verwarmen met een soort van *berius* (3), die de roemrijke overwinning der Franschen niet ontomen had.

Hij beviel voor zich een gedeelte en wierp het andere over het ligchaam van de lieve kleine koopvrouw van de viooltjes, en sliep met haar in.

Hij slapen nog. — L. G.

(B) Een wollen kleed met eenen kap. Men leest de beschrijving van dit kleed in: *Do afgestorvene in Africa*, van Prins RUCKLER MUSA.

LA CRÈME — DE ROOM — DER ZAMENLEVING TE WEENEN.

Hij hoorde onlangs van eene dame van zeer hooge geboorte en ruim bezit, welke eene dochter en erfgename, de kinderschoonen ontwassen, die jaar voor het eerst in de gezellige kringen hare verschijning zou maken. De bevestiging der jonge gravin in de zaankruis zou inderdaad door de aankomst van eenen jongen als zeer gelukkig verkerd beschouwd kunnen worden;

wij ons, derhalve, ons onleger te verminderen, de burgerwachten te organiseren, en zenden wij het tractaat zonder bedenken aan de Conferencie terug, die het gemaakt heeft. Nimmer zullen de mogendheden gewapenderhand tusschen beiden komen, om het ten uitvoer te leggen.

In 1830 en 1831 werden wij met eenen aanval van Pruisen bedreigd; wel nu! zijn wij aangetast? — Neen. — Voedt dus geene vrees; men zal ons ook nu niet aantasten. Heeft niet een Fransche prins gezegd, dat wanneer een enkel Pruisisch soldaat den voet op het Belgisch grondgebied zetten durfde, 50,000 Franschen gereed staan, om ons ter hulp te snellen. Men begeert, dat wij het tractaat zullen aannemen, omdat Koning Willem hetzelfde heeft aangenomen en onze onafhankelijkheid erkend. Maar, wat zegt dit? — Wij hebben, gedurende negen jaren, zijne erkenning kunnen ontbeeren, en hebben ook heden dezelve nog niet noodig. Daarenboven zou de verzoening tusschen Koning Willem en ons zeer verdacht zijn.

De spreker trachtte wijders te betoogen, dat de aanneming van het tractaat geenszins den handel zou doen herleven, en, na gedurende omtrent drie uren het woord te hebben gevoerd, eindigde hij met, namens zijne lastgevers, tegen alle verbrokkeling te protesteren.

Na den heer Doignon, heeft de heer Mérode mede zeer langen tijd gesproken, en zich tegen de aanneming verklaard.

De zitting is ten 5^{1/2} ure gesloten, en tot morgen ten 12 ure geadjourneerd. Over het algemeen is deze zitting levendiger geweest dan die van gisteren.

Het gerucht loopt en bevestigd zich meer en meer, dat vorst Leopold besloten is het tractaat niet anders aan te nemen, dan wanneer het aangeboden ontwerp van wet eene groote meerderheid door de Kamer van afgevaardigden wordt goedgekeurd.

Er heeft gisteren eene vergissing plaats gehad; zijnde alléén de heer Durjard, en niet ook de heer Smits, benoemd, om, met de ministers het ontwerp van wet te verdedigen.

De stad is geheel rustig. De Fondsen zijn Belg. 5 pCt. 99^{1/2} p.; 4 pCt. 89^{1/2}; 3 pCt. 69^{1/2}; Ard. 17^{1/2} p.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 6 Maart, 4 ^{1/2} ure.					
	volg. de Soet. tot nu		volgens de Effecten-Societeit.		geboven.	
	van	tot	laagste	hoogste		
NEDERL... Werkelijke Schuld... 2 ^{1/2}	54 ^{1/2}	55 ^{1/2}	54 ^{1/2}	55 ^{1/2}	54 ^{1/2}	
Dito... 5	101	101	101	101	101	
Uitgestelde dito... 5	1	1	1	1	1	
Kansbiljetten... f	27	27	27	27	27	
Amortisatie-Syndic... 4 ^{1/2}	94 ^{1/2}	95	94 ^{1/2}	95	94 ^{1/2}	
Dito... 3 ^{1/2}	79 ^{1/2}	80	79 ^{1/2}	80	79 ^{1/2}	
Handel-Maatschappij... 4 ^{1/2}	175	178	175	178	175	
Nieuwe dito... 4 ^{1/2}	"	"	"	"	"	
Nieuwe dito 1837... 4 ^{1/2}	"	"	"	"	"	
Entrepôt-Dok... 4 ^{1/2}	"	"	"	"	"	
Cost-Ind. Leening... 4	"	"	"	"	"	
Dito... 5	97 ^{1/2}	98	97 ^{1/2}	98	97 ^{1/2}	
Aandeelen Kansb... 4	"	"	"	"	"	
Spoorweg Haarlem... 4 ^{1/2}	95 ^{1/2}	96 ^{1/2}	95 ^{1/2}	96 ^{1/2}	95 ^{1/2}	
Aand.Rijn-Spoorw... 4 ^{1/2}	"	"	"	"	"	
FRANKR... Inschrijving G. B... 3	"	"	"	"	"	
ENGLAND... Dito... 3	"	"	"	"	"	
SPANJE... Leening Ardenas... 5	17 ^{1/2}	18	17 ^{1/2}	18	17 ^{1/2}	
Dito onbep. Stukk... 5	"	"	"	"	"	
Passive... 5	"	"	"	"	"	
Deferred... 5	"	"	"	"	"	
Fransche Uitgestelde	"	"	"	"	"	
Engelsche dito... 5	"	"	"	"	"	
PORTUGAL... Oblig. te Londen... 3	"	"	"	"	"	
NAPELS... Certific. bij L. & B... 5	"	"	"	"	"	
Dito Pale. & Co... 5	"	"	"	"	"	
Dito te Londen... 5	"	"	"	"	"	
Aandeelen Tavolara... 3 ^{1/2}	"	"	"	"	"	
Dito te Parijs... 3 ^{1/2}	"	"	"	"	"	
RUSLAND... II. & C. 1798, 1816... 5	105	105	105	105	105	
Dito 1828, 1830... 5	105	105	105	105	105	
Dito 1831, 1833... 5	"	"	"	"	"	
Oblig. te Londen... 5	"	"	"	"	"	
Dito te Hamburg... 5	"	"	"	"	"	
Inscr. in Assign... 6	70 ^{1/2}	71	70 ^{1/2}	71	70 ^{1/2}	
Certific. van dito... 6	70 ^{1/2}	71 ^{1/2}	70 ^{1/2}	71 ^{1/2}	70 ^{1/2}	
POLEN... Aandeelen a fl. 300... f	"	"	"	"	"	
Dito a fl. 500... f	"	"	"	"	"	
PRUISSEN... Dito R. 50... f	"	"	"	"	"	
Neg. Londen 1830... 4	105 ^{1/2}	106 ^{1/2}	105 ^{1/2}	106 ^{1/2}	105 ^{1/2}	
OOSTERS... Aandeelen a fl. 100... f	"	"	"	"	"	
Dito a fl. 250... f	"	"	"	"	"	
Metaliek... 5	103 ^{1/2}	104	103 ^{1/2}	104	103 ^{1/2}	
Dito... 5	"	"	"	"	"	
Dito... 2 ^{1/2}	"	"	"	"	"	
Dito te Londen... 5	"	"	"	"	"	
Weenerb. Gold & Co... 5	"	"	"	"	"	
Dito... 4	"	"	"	"	"	
N. Ween. Aand. fl. 500... 4	"	"	"	"	"	
DANEMARK... Oblig. te Londen... 3	"	"	"	"	"	
BRASILIE... Dito dito... 5	78 ^{1/2}	79	78 ^{1/2}	79	78 ^{1/2}	
LOUISIANA... Hoop & Com... 5	59 ^{1/2}	60	59 ^{1/2}	60	59 ^{1/2}	
DARSTAD... Aand. bij loting... f	"	"	"	"	"	

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 6 Maart, 1839.

Ten gevolge van de berichten, en de iets lager koersen van Parijs, was de markt in Integralen en Kansbiljetten enigzins slaanwer; de omzet was echter niet beduidend; de overige Binnenlandsche Fondsen, bij vrij veel levendigheid in de 5 pCt. O. I. Leening prijshoudend. In Aandeelen Handel-Maatschappij was meer affaire dan in de laatste dagen, doch, ten gevolge van

enige verkoopen tot realisatie, tegen de opstanden zijnde afrekening, waren dezelve iets lager.

In vreemde Fondsen, bij weinig handel, geene variatie.

Brazilië a £ 200. 78^{1/2}. Coupons Columbia enk. f 3^{1/2}.

Koers van het Gold. Beleening 4. Prolongatie 5. Wissel-Discont 3 pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54^{1/2}, 55. Kansb. f 27^{1/2}. Handel-Maatsch. 175^{1/2}. Ardoina a £ 85. 17^{1/2} a f.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIS, 4 Maart.	
Inscr. op vlt. 5 pCt. 111.20.	Spanj. Ardoina. 5 pCt. 20 ^{1/2} .
dito contant. 5 " 111.15.	Passive..... " 4 ^{1/2} .
dito op vlt. 3 " 79.35.	Napels, Falcon. 5 " 99.30.
dito contant. 3 " 79.10.	Haiti..... fr. 410.
Bank-Actien... 2620.	Bank bij Lafitte. fr. 1025.

Fransche Fondsen hebben heden eene reactie geleden, ten gevolge, dat de verkiezingen, welke tot heden bekend geworden, minder gunstig voor het gouvernement schijnen te zijn, dan men zulks verwachtte; 3 pCt., welke gisteren 79.75 bleven, zijn gedaald tot 79.15, en blijven 79.35. Spaansche Fondsen waren zeer gewild, 20^{1/2} a 1/4. ten gevolge van het hooger merk van Londen. Na de beurs: 3 pCt. 79.30. Wisselk. Amst. 1/m 57^{1/2}; 3/m 57^{1/2}.

ANTWERPEN, 6 Maart.	
Metaliek... 5 " 106 ^{1/2} .	Ardoin..... 5 pCt. 17 ^{1/2} .
Partialloten... f 473.	Napels, Falcon. 5 " 93.
Loten fl. 500... " 815.	Denemarck... 3 " 74.
Pol. Lot. fl. 500... " 138 ^{1/2} .	Pruis. Loten... f 123 ^{1/2} .
dito 300... " 120 ^{1/2} .	Darmst. Loten... " 22 ^{1/2} .
Nassau Loten... " 21 ^{1/2} .	

De handel in Ardoina was heden vrij levendig, doch niettegenstaande het hooger merk van Parijs en vele inkoop, welke daarin werden gedaan, heeft zich dezelver koers niet verhoogd; geopend op 17^{1/2}, werd 17^{1/2} bevestigd, en blijft 17^{1/2} g. op morgen. Premie 1/m 18 d. 1/4. Belgische Fondsen blijven gevraagd, 5 pCt. 99^{1/2}, 3 pCt. 69^{1/2} g. Aand. in de Bank voor de Volkswijf 9^{1/2} a 98. Societeit de Commerce 93^{1/2}.

BRUSSEL, 5 Maart.

De zitting van gisteren heeft reeds goede vruchten opgeleverd, en het vertrouwen op den gunstigen afloop der zaken is vaster dan ooit; de koersen der Fondsen waren weder williger; 5 pCt. 99^{1/2} g., 4 pCt. 89^{1/2}; 3 pCt. 69^{1/2}. Ardoina hadden, niettegenstaande het hooger merk van Parijs, slechts eene koers, 17^{1/2} g.

BERLIN, 1 Maart.

Pruis. Leen... 4 pCt. 102 ^{1/2} .	Pol. Lot. fl. 500 pCt. 78 ^{1/2} .
Loten dito... " 79 ^{1/2} .	dito 300... " 69 ^{1/2} .
Metaliek... 5 " 108 ^{1/2} .	Holland... 2 ^{1/2} " 53 ^{1/2} .
Loten fl. 500... " 138.	Kansbiljetten... } 3 ^{1/2} .
Bank-Actien... 101 ^{1/2} .	Restanten... } 93 ^{1/2} .
Rusl. Londen... 5 " 112 ^{1/2} .	Napels, Falcon... 5 " 93 ^{1/2} .
dito Hamb... 5 " 103 ^{1/2} .	
dito 1831 en 33... 5 " 103 ^{1/2} .	

In Buitenlandsche Fondsen heeft zich ook heden de handel niet vermeerderd; de koersen van eenige waren in den beginne iets hooger, doch blijven ten slotte weder iets minder vast.

FRANKFORT A/M, 3 Maart.

Metaliek... 5 pCt. 106 ^{1/2} .	Pol. Lot. fl. 500 " 78 ^{1/2} .
dito " 80 ^{1/2} .	dito 300 " 69.
Bank-Actien... f 1780.	Holland... 2 ^{1/2} pCt. 55 ^{1/2} .
Loten fl. 500... " 135 ^{1/2} .	Spanj. Ard... 5 " 5 ^{1/2} .
	Tannusbahn... f 278.

Bij de loting der Badensche Loten zijn de volgende Serien getrokken: No. 33, 148, 207, 250, 423, 474, 492, 549, 678, 708, 768, 787, 802, 805, 808, 823, 825, 877, 925.

WIENEN, 27 Febr. 1839.

Metaliek... 5 " 107.	Bank-Actien... " 1490.
dito 4 " 100 ^{1/2} .	Loten fl. 500... " 135 ^{1/2} .
dito 3 " 80 ^{1/2} .	Wisselk. Amst. 2/m 136 ^{1/2} .
dito 1 " 25.	

De 305 vaten Surinaamsch Suiker, gisteren avond in veiling, zijn verkocht van f 20^{1/2} tot f 35^{1/2}.

Op heden werden in Veiling verkocht 21 balen Russische gewassen Merinos Wol van 204 tot 308 cs. per Ned. G, naar kwaliteit; 12 balen Russische Geschwämte Spaansch ras Wol van 160 tot 105 cs. per Ned. G; 13 zakken kameel Wol a 40 cs. per Ned. G.

GRANENMARKT.

6 Maart.

Tarwe. Voor uitvoer werd heden als onderstaand de Poolische in Entrepôt gekocht; ook in consumtie was meerder handel; in Entrepôt: 130, 131 G wibonte Poolische f 410; in consumtie: 129 G witte Poolische f 430; 126, 127 G wibonte dito f 407, 410; 125 G roode Koningsberger f 355, 126, 127 G o. Wismar f 357, 365; 120 G n. Zeeuwische f 305; 114 G n. Vriessche f 250.

Rogge prijshoudend: 115 G Archangelsche f 215; 110 G o. Pruisische f 234; 120 G n. dito f 228; 120 G o. Rijn f 236.

Gerst ruim prijshoudend: 101 G Vriessche Zomer f 142; Zeeuwische Maart-sche f 145.

Harer: 88 G n. Rijn f 104.

Wol: 118 G Amerstoortsche f 192.

Koers van de wille. Stettin Rubs Lvl. 54 en 54^{1/2}. Deensch Lvl. 52. Vriessch Lvl. 50 en 51. Triest Lvl. 51. 9 vats in April Lvl. 59; in Oct. Lvl. 55 en 55^{1/2}. Lijnzood zonder handel.

Ruapole Ordinair f 35^{1/2}. Vliegend f 33^{1/2} a 34^{1/2}. Volgbriefjes f 33^{1/2} a 34.

Po. Mei, Sept., Oct., Nov. en Dec. f 33^{1/2} a 34.

Lijnolie Ordinair f 29^{1/2}. Vliegend f 28^{1/2} a 28^{1/2}. Po. April f 28^{1/2}.

Heavenpolsche Ordinair f 34^{1/2}.

Raapkoeken pr. 1,040 st. f 64 a 70. — Lijnkoeken pr. 104 st. f 8 a 10.

doch hare angstvol bezorgde moeder weet, naar het schijnt, beter. Althans, niet lang geleden, verklaarde zij aan eene mijner vriendinnen, dat zij volgaarne een derde van haar inkomen zou willen afstaan, zoo zij daardoor slechts eene onmiddellijke toelating tot la crème voor hare dochter kon verwerven. Ik ken eene andere dederlicievende moeder, evenzeer door deze crémekoorts aangetast, welke haar in waarheid jammerlijk feltert. In een vertrouwelijc tête à tête, waarmede zij mij gisteren vercéerde, liet deze zich aldus uit: — « Ik zou, » zeide zij, bijkans niet tranen in de oogen, « ik zou alles kunnen toestaan, wat men ook van mij gishte, mocht ik slechts mijne dochters op dit oogenblik de la crème zien. — Ah! c'est impossible, » voegde zij er, ook in het Fransch, bij, « pour une étrangère, d'imaginer ce que c'est. »

Omtrent al de zegeningen, tot welke de cabalistische entrée in deze secte derzelve ingewijden den weg moge openstellen, mag ik, als étrangère, vrijelijc mijne onkunde belijden; maar zij heeft eenige vorderingen, welke meer in het oog loopen, en die voorzeker eenigermate zwaar schijnen.

Ik ken eenen heer, een hupsch, geestvol jongeling, die de onsehathbare eer geniet zich de la crème te mogen heeten. Onlangs, op een der bals gedurende het carnaval, zag men hem in gesprek met een allerheest meisje, en niet alleen van hoogadelijc Oostenrijksch bloed, maar tevens eene der beminnelijcste ongeschuwde schoonen, die ditmaal het sieraad der salons mochten heeten; — nochtans, helaas! zij was niet de la crème. Toen de jongeling, na eenigen tijd, van haar scheide, zag hij zich plotseling bestormd, en aan alle kanten gearrivaard, door drie gewaude dames van middelbaren leeftijd, maar crème de la crème.

« Hebt gij de gravin van... tot den dans verzocht? » vroeg de eene.

« Ja! » was het stoumoedig antwoord.

« Stellig, gij moogt niet dansen met haar, » riepen de drie room-schoonen, mit éenen mond; « ten minste, zoo gij het doet, zijt gij niet meer een onzer. »

Het Costenrijcsh absolutismus is veel minder verschrikkelijc in de Chancelerie dan bij la crème. Wat zouden zes maanden op Spilberg betekenen, in vergelijking met dezen gedreigden banvloek. De jongeling kronde zich gedwee onder het ijeren juk; betuigde zijne gehoorzaamheid, en vroeg slechts

« Hoe zal ik mij bij haar verontschuldigen? Wat zal ik tot haar zeggen? »

« Haar verzond gij? » galmde eene der trits, een kort, ineengedrongen, bijkans bolrond figuurtje, met vrij sterke sporen der kinderpokken op het gelaat, en van zeer twijfelachtig crediet, in alle opzichten, uitgeuomen dat van la crème.

« Wat gij haar zeggen zoudt? — zeg, dat gij u aan mij tot den dans geëngageerd hebt. »

De jongeling verklaarde zich verrukt, natuurlijk, prevelde zoo wat van eene plaats gehad hebbende vergissing tot de lieve jeugdigje bloem, en zag zich, in het volgend oogenblik in het vol bezit der onwaardbare eer en glorie, van de zaal te mogen rondwaren met eene der onbegrijpelijcste vrouwen der hoofdstad.

Nog éene anecdote, mede van zeer jonge dagtekening, en dan neem ik afscheid van deze curieuse, nieuw ontdekte *via lactea*. Het tooneel derzelve was de bal-zaal aan het Hof. Men danste een dier *cotillons*, waarbij de partners voor eene wijl van elkander scheiden, en, al naar dat of verkiezing of luim hen drijft, zich wenden tot een ander der partij, of zelfs buiten dezelve, om eene *tour de waltz* te maken. Eene jonge dame, welke voor het eerst van haar leven de eer genoot in de tegenwoordigheid der Keizerin te dansen, maar niet tot *crème* was verkoren, in de argeulooze onnadender vrolijkheid haars harten, bood hare hand, aan eenen heer, die tot de *clique* behoorde.

Hij staarde haar een oogenblik aan, met den strakken blik der hoogste verbazing; daarna sloeg hij de oogen neder, en stond daar bewegingloos, als plotseling verstoend. Het lieve meisje bemerkte nu eerst hare dwaling, en bloosde tot in het wit harer oogen. Haastig wendde zij zich tot eenen tweede; maar — arm kind, voor welke overtredding moest gij zoo zwaar beeten! — ook hij was *crème de la crème*.

« Moil! » monpelde hij, met eene soort van krempachtigen lach, en zich eensklaps afwendende, zocht hij bereijving tegen een nieuw gevaar van besmetting; in een levendig onderhoud met eene dame der *clique*; dien zijn goede genius ter goeder ure in zijne nabijheid voerde.

